

N:o 42.

Af herr **C. J. Jacobson**, om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om utredning angående afyttrande för byggnadsändamål af vissa delar utaf det s. k. Ladugårdsgärdet m. m.

I och för beredande af möjlighet att sätta landets försvar i nöjaktigt skick har Kongl. Maj:t föreslagit Riksdagen att besluta om dels nya och dels höjda skatter af flera slag. Dessa skatter äro emellertid tunga att bära, och man bör ej anlita dem förr, än det är alldeles nödvändigt och sedan bättre inkomstskatter utsinat.

I synnerhet till befästmålsändamål och till de byggnader och dylikt, som fordras vid införande af den nya härordningen, liksom för alla med densamma förknippade utgifter, som skola ske en gång för alla, böra medel tagas annorstädes ifrån än i form af direkta skatter.

Dessa utgifter äro af den natur och betydelse för landet, att de böra gäldas medelst realisation af statsegendomar, om sådana finnas, som utan olägenhet kunna undvaras.

Här föreligger nemligen ett så säreget fall, att så lämpligen kan ske.

En sådan statens egendom, hvilken utan framtida men kan realiseras, är jordområdet Ladugårdsgärdet-Djurgården och Lilljansskogen, dock så att tillräcklig areal af det förra bör reserveras för det nuvarande ändamålet att utgöra exercisfält, om ej ojemförligt billigare sådant kan erhållas på någon mils afstånd längre bort, och så att Djurgården icke vandaliseras eller upphör att i hufvudsak vara en allmän park.

Äfvenledes torde, om flottans station flyttas, Skeppsholmen kunna försäljas till ett mycket högt belopp, äfven om sådana vilkor stipulerades, som kunna anses förenliga med skyddandet af platsens naturskönhet.

Det är ett stort slöseri att använda ett så vidsträckt och genom sitt läge så värdefullt område som Ladugårdsgärdet endast till exercisfält.

Det vore en god ekonomi att, om det kan låta sig göra, förvärfva något längre bort beläget billigare jordområde till detta ändamål och i stället så småningom sälja tomter från Ladugårdsgärdet. Den prisskilnad, som deraf skulle uppstå, vore säkert högst betydande. Men äfven om exercisen fortfarande skulle försiggå derstädes, så finnes ett mycket stort utrymme, som dervid är öfverflödigt, och detta jemte lämpliga delar af Djurgården borde säljas till enskilda personer.

Då man ser, hurusom i hufvudstadens omnejd måste anläggas villastäder på rätt långt afstånd, kan man förstå, att tomter på här berörda områden skulle betinga ett mycket högt pris och derjemte medföra den stora fördelen att lemna möjligheter för hufvudstadens utveckling. Samma är förhållandet, om lämpliga delar af Skeppsholmen upplätas för privata byggnader.

Den summa, som genom här föreslagna försäljningar erhålles, vore säkert så stor, att en stor del af härordningsförslagets omkostnader kunde gäldas dermed, och då de områden, som här omtalats, icke på samma sätt som t. ex. kronans skogar och domäner äro af framtida betydelse för landet, så förefaller det mig, som om man borde taga dem i bruk för det nu föreliggande statsändamålet.

Den fråga, jag här väckt på tal, är emellertid i behof af en vidlyftig utredning med afseende både å hvad som skulle kunna säljas och huru mycket man kunde inhösta dervid och jemväl i fråga om egande- och dispositionsrätten till de områdena m. m.

För den skull ber jag få föreslå,

att Riksdagen ville aflåta en skrifvelse till Kongl. Maj:t med underdånig anhållan om utredning af, huruvida icke större eller mindre delar af de s. k. Ladugårdsgärdet och Djurgården samt Skeppsholmen i Stockholm m. m. skulle kunna afyttras till byggnadsändamål och i så fall hvilka belopp, som skulle kunna väntas inflyta af denna affär.

Stockholm den 24 januari 1901.

C. J. Jacobson.